

Łódź, 14 kwietnia 2023 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 331/22

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Mateusz Latkowski
Sędzia: doradca podatkowy Teresa Fibich
Sędzia: doradca podatkowy Renata Zalasa

Protokolant: doradca podatkowy Michał Sroczyński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2023 r. sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych z 23 czerwca 2022 r. (Rep. 736/2021/39/2021/LDS) o ukaranie doradcy podatkowego ..... (nr wpisu .....), obwinionej o czyn polegający na zaniechaniu, najpóźniej do 31 marca 2021 r., w ....., wykonania obowiązku zgłoszenia w centralnej ewidencji Krajowej Izby Doradców Podatkowych potwierdzeń uczestniczenia w dopuszczalnych formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych za okres rozliczeniowy od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., z jednoczesnym przesłaniem uwierzytelnionych przez siebie kopii potwierdzeń uczestnictwa w tych formach kształcenia do właściwego regionalnego oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych, co stanowi naruszenie art. 36 pkt 1 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 2117 ze zm.) w związku z art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych,

orzeka

1. .... uznaje za winną tego, że najpóźniej do 31 marca 2021 r., w ....., nie wykonała obowiązku zgłoszenia w centralnej ewidencji Krajowej Izby Doradców Podatkowych potwierdzeń uczestniczenia w dopuszczalnych formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych za okres rozliczeniowy od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., z jednoczesnym przesłaniem uwierzytelnionych przez siebie kopii potwierdzeń uczestnictwa w tych formach kształcenia do właściwego regionalnego oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych, czym naruszyła art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie

podatkowym w zw. z art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym i za to, na mocy art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, orzeka karę dyscyplinarną upomnienia;

2. Ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Renata Zalasza

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że nie wystąpiło przedawnienie prawa do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

We wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionej naruszenie art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w zw. z art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych. Przepisy te związane są z obowiązkiem stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradcę podatkowego – z tą częścią obowiązku, która dotyczy dokonania właściwych wpisów w centralnej ewidencji oraz przesłania uwierzytelnionych kopii potwierdzeń uczestnictwa w formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych, do właściwego regionalnego oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

W toku postępowania wyjaśniającego do Obwinionej została skierowana korespondencja zawierająca postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, wezwanie do udzielenia wyjaśnień oraz pismo procesowe z propozycją uzgodnienia kary. Obwiniona odebrała powyższą korespondencję oraz złożyła wyjaśnienia (pismo z 1 marca 2022 r.), załączając certyfikat uczestnictwa w szkoleniu. Obwiniona nie złożyła oświadczenia o wyrażeniu zgody na ukaranie.

Z wyjaśnień Obwinionej wynika, że uczestniczyła w przewidzianych przepisami korporacyjnymi formach kształcenia zarówno w 2019, jak i w 2020 r. Oznacza to, że zdobyła wymaganą liczbę punktów (zresztą we wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny nie zarzuca Obwinionej nie zebrania dostatecznej liczby punktów). Brak odpowiednich zapisów punktów w centralnej ewidencji oznacza, że Obwiniona nie dokonała zgłoszenia uzyskanych punktów w tejże ewidencji (poprzez system mDoradca) oraz nie przesłała kopii potwierdzeń uczestnictwa w tych formach kształcenia. Wyjaśnienia Obwinionej kwestii tej w ogóle nie poruszają.

Sąd uznał przedstawione w sprawie dowody za wiarygodne, a stan faktyczny sprawy za niebudzący wątpliwości.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Stosownie do art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych powinien być realizowany w formach przewidzianych w Rozdziale VIa zasad etyki doradców podatkowych (przepisy art. 11d – 11j zasad etyki doradców podatkowych). Przepisy te wprowadziły punktowy mechanizm rozliczania obowiązku. Zgodnie z art. 11e ust. 2 zasad etyki doradców

podatkowych doradca podatkowy, wykonując obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25 % dwuletniego limitu (wypada zauważyć, choć nie ma to istotnego znaczenia dla niniejszej sprawy, że inaczej limit ten kształtuje się dla doradców podatkowych pozostających w sytuacji zawieszenia wykonywania zawodu lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu).

Zdobyte punkty podlegają zaewidencjonowaniu w centralnej ewidencji wypełniania przez doradców podatkowych obowiązku podnoszenia kwalifikacji. Ewidencję taką prowadzi Krajowa Rada Doradców Podatkowych (art. 11g ust. 3 zasad etyki doradców podatkowych). Punkty ewidencjonowane są dwójako – automatycznie lub manualnie. Automatyczne ewidencjonowanie dotyczy punktów uzyskanych w rezultacie uczestnictwa doradcy podatkowego w formach kształcenia organizowanych przez organy i jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych (art. 11g ust. 4 zasad etyki doradców podatkowych). W przypadku innych form kształcenia doradca podatkowy jest natomiast zobowiązany, po pierwsze, do samodzielnego dokonania właściwych wpisów w centralnej ewidencji, a po drugie, do przesłania uwierzytelnionych przez siebie kopii potwierdzeń uczestnictwa w tych formach kształcenia do właściwego regionalnego oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Termin na wykonanie tych obowiązków upływa 31 marca kolejnego roku (art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych).

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniona dopuściła się zaniedbania obowiązku doradcy podatkowego, polegającego na dokonaniu właściwych wpisów w centralnej ewidencji oraz przesłaniu uwierzytelnionych przez siebie kopii potwierdzeń uczestnictwa w formach kształcenia do właściwego regionalnego oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Tym samym zrealizowała znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w zw. z art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych. Informację o punktach uzyskanych w okresie rozliczeniowym 2019-2020 r. Obwiniona przedłożyła dopiero w toku postępowania wyjaśniającego, punkty te nie figurują w centralnej ewidencji. Nie ma zatem wątpliwości, że doszło do popełnienia zarzuczonego we wniosku o ukaranie czynu.

Obwiniona złożyła wyjaśnienia w toku postępowania wyjaśniającego. Wyjaśnienia te dotyczą jednak tylko wykazania zdobytych punktów, nie odnoszą się natomiast do kwestii obowiązku ich właściwego zaewidencjonowania.

W ocenie Sądu nie sposób w niniejszym przypadku mówić o znikomej społecznej szkodliwości czynu – obowiązek „ewidencyjny” to immanentny element obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego, istotne z perspektywy statusu zawodu doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego. Jedynie na marginesie i w ramach podkreślenia pewnego truizmu można też zauważyć, że zaniechanie w tym przypadku opisywanego obowiązku doprowadziło do uruchomienia całej maszyny postępowania dyscyplinarnego, które byłoby zbędne gdyby tylko Obwiniona dokonała właściwych czynności we właściwym terminie.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Jakkolwiek przepisy ustawy o doradztwie podatkowym nie regulują zasad wymiaru kary dyscyplinarnej oraz nie zawierają żadnego odesłania w tym zakresie (np. do przepisów ogólnego prawa karnego materialnego), to jednak Sąd nie działa w ramach „próżni” prawnej, a reguły wymiaru kar wynikające z ogólnych przepisów prawa karnego materialnego mogą i powinny znaleźć ostrożne zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym. Zatem dokonując oceny przewinienia Sąd nie może abstrahować od celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić, czy wcześniejszego zachowania obwinionego.

Orzekając karę sąd wziął pod uwagę opisane powyżej okoliczności sprawy i stwierdził, że kara upomnienia jest adekwatna do wagi popełnionego czynu, a cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte. Orzeczenie kary najłagodniejszej jest zasadne także z tego względu, że Obwiniona nie była wcześniej karana.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę upomnienia**.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Renata Zalasa